

‘మాయణ్ణ నిష్పత్తి ఈ సనోగ్లాస్ బేంబో మాడెచు, నోడి నోలో బ్రిజ్ మేలే హేం కలెయాగిదే’.

జాఖ్వి తన్న తోలుబెరళ తుదియింద మెల్లగే కష్ట క్షూడకద నోలో రేస్సోనింద గుళి బిధ్య మూగిన పక్కద జాగపన్న ములాము కష్టప రీతియల్లి మృదువాగి తీఎడుత్తా,

‘నిమ్మ బతచే యావత్తు మాయణ్ణ?’

‘ఫ్సో ఆఫో ఫేబువరీ’.

‘ఆ దిన నాను నిమోగొందు ఉదుగోలే కొడెబముదా? నిమాగి ఒప్పువంథ ఒందు కష్ట క్షూడక’.

అవళ ప్రత్యే కీవిగి బిధ్యరల్లు, కొన్నగళు అవళ సౌందర్య సమాజేయల్లి మగువాగిద్దవు. కేళగి స్వల్ప హిదిదు నింతిద్ద మాయణ్ణ, సుమారు ఎరదు అడి ఎత్తరద స్వల్పిన మేలే నింతిద్ద జాఖ్వియిను, అప్పు హత్తిరింద నోడిరల్లు, కేళక్కే కట్టిద్ద సిరియ మేలిన అవళ కీమోట్టే ఇలుకి అణికుతిత్తు. అవళ రవికే బిగియాగి బఖిద్ద తేళు సిరే, అదన్న లట్టిద్ద రీతి, అవళ మ్మిసిరియిను ముళ్ళలు సంపూర్ణ సోతెత్తుల్లద, ఉఱహగే బట్ట కడిమే లఱిశిత్తు. జాఖ్విత తన్న క్షేగళన్న మాయణ్ణన భుజద మేలిట్టి, ఇళియువ ప్రయత్నిదల్లి ఆయతట్టి మాయణ్ణన మేలే బిధ్యదల్ల. మాయణ్ణ, కేగణన్న పక్కక్కే చూచించు, దష్టసంయ వ్యుదువాద కాపేటో మేలే హిందెక్కే అంగాత బిధ్యద్ద. అవన మేలే, అవనుద్దక్కు జాఖ్వి కిండ. మాయణ్ణ మిసుకాడంంట, జాఖ్వి నిధానవాగి అవళ తోలుగాంద అవన ముఖపన్న గట్టియాగి బట్టిశిద్దలు. అవళ మృదువాద పక్కసభ మాయణ్ణన మువక్కే గట్టియాగి ఒత్తి అవనిగి మాతాడువిరలి, లింగిరాటించే కష్టవాగిత్తు.

‘మాయణ్ణ, నాను నిమ్మ తనిబేయ దిక్కే బదలాగువంతహ మాహికిగళన్న కొడెబముదా ఈగ. ఆరో యు రేడి? ఆదరే ఒందు పరత్తు. నిష్పత్త నన్న డిస్టోం మాచబారదు. ఓకే?’

ములిస్వల్ప ఓరేమాడికొండ మాయణ్ణనిగి ఈగ స్వల్పమట్టిగి మాతు మత్తు లింగిరాట సాధ్యవాగిత్తు.

‘జాఖ్వియివరే, నిమ్మన్న పక్కక్కే దాడి బిడికొళ్ళబల్లి’.

జోరాగి నగుత్తా - ‘అదర బదలు నిష్పత్త కాపాది కాపాది అంత కొండోళ్ళోదు ఒళ్ళేదు. మాయణ్ణ, బ్రిజ్ సద్గు మాడబేడి. నమ్మ సెక్కురిటి గాడోగా ఇదు నిద్ద త్యోమా, డిస్టోం మాచబారదు. అల్లదె ఆ దిన నిష్పత్త హేళుద్దలు, ఒంటి హెంగరస్స హిగి బిబురే ఒందు విచారణ మాడు హాగిల్ల అంత...’

మత్తే అదేనో నెనషిసికొండంంట జాఖ్వి

జోరాగి నగువుదక్కే శురు మాడిద్దలు.

‘జాఖ్వియివరే, ఒనిదు ముళ్ళుట్టి?’

‘సారి... అదే నిష్పత్త కాపాది అంత కొండోళ్ళోదు హేగిరుత్తే అంత కల్పనే మాడేంతోఇట్టుట్టే’.

మత్తే జోరాగి నగువుదక్కే శురు మాడిద్దలు.

‘బ్రిజ్, సాప్రా ఇంటో’.

‘యాకే?’

‘నిష్పత్త కులు కులు అంత న్నిట్టే నిమ్మ ఇది దేండనూ కులు కులు అంత న్నిట్టే...’

మాయణ్ణన ఔకలాట పరదాటక్కే అవళు ఇన్నప్పు జోరాగి నగలు ఆరంభించిద్దలు.

స్వల్ప సమయద నంతర నగు నింతు, ‘ఓకే ఈగ నన్న హేళేక తగోళ్ళి’.

ఎవడెన్న ఆంటో ప్రకార, బోలీసు ఒత్తుడల్లి తేగుమేండ, సాంగిక హేళేకిగళు కోణిట్లల్లి మానవాగువుదల్ల, ఆదరే ఇల్లి హేళేక తేగుమేండుక్కురువ పోలీసు అధికారియే ఒత్తుడల్లిద్ద - అడియింద ముడియి తనక. దేండన తల్లించన్న హసీదు, సంయమ సదిలీంచంటే, బారిత్తు ముళ్ళగాదంటే, వైప్పిపరతే మణ్ణగాదంటే, ఇల్లింద హింది హేంగువుదు మాయణ్ణన ముంద్చు, అత్తిత దొడ్డ సచాలాగిత్తు.

‘అయి హేళే. ఆదర అల్లి సేంఫా మేలే కూతు నిష్పత్త హేళేక కొడెబముదల్ల?’

‘నాను స్వల్పింట ప్రేరణగాల్లదే యావ కేలసపూ మాచువుదల్ల. నో జస్టో లిస్టా’.

‘...’

‘అమ్మ ఎల్లా బిట్టు, అద్దాపుదో మూలే కోంపేయ ఆ ఒంటి మనెయిన్న యాకే బాడిగే హిందిద్దారే అంత యోజనే మాడిద్దిరా?’

‘ఇల్లు... జాఖ్వి ఫారో గాడో సేకో... యు ఆరో పుటింగో మి ఓవరో ది ఎడ్డో’.

‘ఓకే హేళే... నావిబ్బరూ ప్రేండ్రో తానే?’

‘ఓకే...’

‘సుళ్ళల్ల తానే?’

‘ఇల్లు...’

జాఖ్వి వెద్దు మాయణ్ణన్న బిటుగడే మాడిద్దలు. మాయణ్ణ ఒందు దొడ్డ నిష్పత్తిసిరు బిట్టు మేలెద్ద హోగి సేంఫా మేలే కుళ్ళతే.

‘అశ్వయు... నాను హేళే నిమ్మ ఇమ్మిందు స్వల్పంత్తు తగోళోదుక్కే బిట్టే అంత’.

‘డోంటో క్రీబో మాయణ్ణ, నావిగ ప్రేండ్రో... నిమ్మ ప్రామికో మరీబేడి’.

‘దటో వాసో టేకోనో అండరో ప్రేవరో’.

‘ప్రేవరో... నాకు నిమ్మ సేంగు... అదు ప్రేవరో అల్ల ప్రేవరో. నిమాగి గోత్తు మాయణ్ణ, ఒందు సారి నగో యావ మేలాదు ప్రీతినో ద్వేషనో ఒంటు

అందరే, అదక్కే అదర తాకింక అంత్క కాణ్స్సిని అంత, దటో ఈగో మ్మే చేంసో భ్రీఎయ్. నో లేంటో హగో గేంటో ఆనో వితో అమ్మ కేసో’.

జాఖ్వియిన్న మద్దద నతే జన్నప్పు ఆవరిసింత్తు, ఈగసిదా బందు మాయణ్ణన పక్కదల్లో కుళ్ళతు, ముందువరిసిద్దలు.

‘ఆ మనెయిన్న అమ్మగే బాడిగే కొడిసియివరదే దినేతో’.

‘హౌదా, ఏను ల్యాంటో?’

‘అవను ఈగ వాసవిరువ బాడిగే మనే అల్లో నాల్చు రస్తే పక్కదల్లిరువుదు’.

‘సరో’.

‘అదాయితు... అమ్మ మనే హిందే ఇరువ ఆ నిమాచణ హంతద కట్టడ యారదు అందుకోండిద్దిరా?’

‘గోత్తుల్’.

‘అదా దినేతనదే. నిష్పత్త ఇన్నోందు గమనిసిల్ల అన్నిసుత్తే’.

‘ఏనదు?’

‘ఒందు కాలదల్ల నాను మత్తు దినేతో ఒట్టిగే ఇద్దాగ, ఆ నిమాచణ హంతద కట్టడ, ఈగ యావ హంతదల్లిదెంటో ఆగలు అదే హంతదల్లిత్తు. ఆ ఎరదు కట్టడగణ నడువిన అంతర, తీరా కడిమే, సుమారు మూరు అడియిష్టు మాత్ర, గమనిచ్చిద్దిరా?’

‘హౌదా’.

‘అందరే అమ్మ మనే ముందిన తారసియు హాగే బదు అడి అగలదమ్మ కిరు ఒణియాగి, అమ్మ మనే పక్కదల్లియే సాగి, హింభాగద అంజనే తనక హోగుత్తే. ఆ హిందన అంబిగే ఎదురాగి దినేతో కట్టిసుక్కిరువ ఆ మనెయ మోదలంత్తిన కోణి ఇదే మత్తు ఆ కోణిగే కింభిగళన్న ఇన్ని ముచుకెల్ల, హౌదా?’

‘ఓకే...’

‘అందరే అమ్మ మనే ముందిన తారసియు హాగే బదు అడి అగలదమ్మ కిరు ఒణియాగి, అమ్మ మనే పక్కదల్లియే సాగి, హింభాగద అంజనే తనక హోగుత్తే. ఆ హిందన అంబిగే ఎదురాగి దినేతో కట్టిసుక్కిరువ ఆ మనెయ మోదలంత్తిన కోణి ఇదే మత్తు ఆ కోణిగే కింభిగళన్న ఇన్ని ముచుకెల్ల, హౌదా?’

‘ఓకే...’

‘ఒందు దిన నాను మత్తు దినేతో ఆ కోణిగేల్లి ఏనో మాతాడుత్తు సుమ్మనే హాగే నిందీవు. ఆగ అవర కారో కే జేనో రింగో నన్న బెరాలో హాకిండో మిష్టు బిటుగడంటే తిరుగిసుక్కిట్టే. అదు అబొనక్కాగి బెరాలంద హారి అమ్మ మనెయ తారసి మేలే బిట్టు. ఆగ దినేతో, ఆ కోణిగే కింభిగే జాలీయింద సలేసాగి అమ్మ మనెయ తారసి నేగేదు కే తంద్ది. అందరే అమ్మ మనెగే హింభాగదిందలూ దారి ఇదే అంత ఆయ్య అల్లవే మిస్టో లేలాస్కో హోవ్సో? ఇన్న ముందినదన్న నిషే యోజనే మాడి.

‘మాయణ్ణ, నిమ్మ ఇలాటియేవరు యాకే అంథ బెల్లో కొట్టడ్డరే, ఎప్పు ఒత్తుక్కే గొత్తు?’